

12 Ιουλίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΚΙΤΑ (ΑΔ ΚΑΠΟΝΕ),

Εφεσείων,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5891).

Φόνος εκ προμελέτης κατά παράβαση του Άρθρου 203 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 86/83.

5 *Βιασμός κατά παράβαση των Άρθρων 144 και 145 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.*

Απαγωγή κατά παράβαση του Άρθρου 148 του Ποινικού Κώδικα.

10 *Μαρτυρία — Κατάθεση-ομολογία κατηγορουμένου — Αποτελεί το θεμελιακό στοιχείο εναντίον του — Χωρίς αυτή οι κατηγορίες δεν αποδεικνύονται πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας — Πρέπει να είναι προϊόν ελεύθερης βούλησης για να γίνει αποδεχτή ως μαρτυρία — Η επαλήθευσή της γίνεται από την προσκόμιση άλλων αποδεικτικών στοιχείων.*

15 *Μαρτυρία — Συναυτουργοί — Ο κανόνας είναι ότι η κατάθεση κάθε ενός από τους κατηγορουμένους δεν είναι αποδεχτή μαρτυρία εναντίον του άλλου.*

20 *Στις 20.6.1993, ο εφεσείων και ο συγκατηγορούμενος του Μιχαλάκης Ιακωβίδης, απήγαγαν από την Αγία Νάπα την Οξάνα Λίονα, ηλικίας 20 χρόνων, καλλιτέχνη, με πρόθεση να τη βιάσουν. Αφού την βίασαν σε δύο απόμερες περιοχές την έπνιξαν με το κολάνι του εφεσείοντα, που έσφιξαν στο λαιμό της, κρατώντας το ο ένας από τη μια άκρη και ο άλλος από την άλλη. Το πτώμα της Οξάνα βρέθηκε σε σχεδόν πλήρη αποσύνθεση, στις 29.10.1993, μέσα σε πηγάδι σε περιοχή του χωριού Λειβάδια Λάρνακας, κατόπιν υποδείξεως του εφεσείοντα.*

25

Ο εφεσείων και ο συγκατηγορούμενός του περιέγραψαν σε θεληματικές καταθέσεις τους λεπτομερώς τα εγκλήματα που διέπραξαν μαζί. Οι καταθέσεις αυτές αποτελούσαν ομολογία των εγκλημάτων του φόνου εκ προμελέτης, του βιασμού και της απαγωγής που αντιμετώπισαν ενώπιον του Κακουργιοδικείου.

5

Η δεχτότητα της κατάθεσης του εφεσείοντα ως θεληματικής, αμφισβητήθηκε, με αποτέλεσμα τη διεξαγωγή δίκης εντός δίκης ενώπιον του Κακουργιοδικείου. Η απόφαση του Κακουργιοδικείου ήταν ότι η κατάθεση λήφθηκε νομότυπα και ήταν προϊόν της ελεύθερης βούλησης του εφεσείοντα.

10

Ο εφεσείων και ο συγκατηγορούμενος του κρίθηκαν ένοχοι για τα εγκλήματα για τα οποία εκατηγορούντο.

15

Λόγοι έφεσης:

- (α) δεν αποδείχτηκε η ταυτότητα του θύματος
- (β) δεν αποδείχτηκαν τα αίτια του θανάτου
- (γ) η κατάσταση του πτώματος, που έφερε περισκελίδα δεν δικαιολογούσε τον ισχυρισμό των αλληπάλληλων βιασμών
- (δ) δεν εξετάστηκε και δεν δόθηκε η δέουσα βαρύτητα στην εκδοχή του εφεσείοντα, που παρουσίασε στην ένορκη κατάθεση του ενώπιον του Κακουργιοδικείου.

20

25

Το Εφετείο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

Η ταυτότητα του θύματος επιβεβαιώθηκε από μαρτυρία 4 συναδέλφισσων της Οξάνα που περιέγραψαν με κάθε λεπτομέρεια τα ρούχα της και επίσης από τη μαρτυρία οδοντίατρου που τοποθέτησε προσωρινό σφράγισμα σ' ένα από τα δόντια της, το οποίο και αναγνώρισε στο πτώμα της.

30

Τα αίτια του θανάτου δεν αποτελούν αποδεικτικό υλικό αναφορικά με την ενοχή του εφεσείοντα εφόσον αποδεικνύεται πως εκείνος, και ο συγκατηγορούμενός του, σκότωσαν την Οξάνα. Ο ιατροδικαστής που εξέτασε το πτώμα, δεν απέκλεισε ο θάνατος του θύματος να επήλθε από στραγγαλισμό ή σιόχ. Αντίθετα απέκλεισε το ενδεχόμενο ο θάνατος να προκλήθηκε από πυροβολισμό, όπως είχε ισχυριστεί ο εφεσείων, στην απουσία οποιασδήποτε ένδειξης για κάτι τέτοιο.

35

40

Σύμφωνα με τη μαρτυρία του εφεσείοντα, η Οξάνα φόρεσε τα ρούχα της μετά που είχε βιασθεί από τον ίδιο και τον συγκατηγορούμενό του. Η δολοφονία της ακολούθησε τους βιασμούς και αυτός είναι ο

λόγος που το πτώμα της έφερε περισκελίδα. Οι δράστες αφού βίασαν την Οξάνα, αποφάσισαν να την εξοντώσουν από φόβο, πρώτα τους καταδώσει στην Αστυνομία. Μετά τη δολοφονία, την έριξαν μέσα στο πηγάδι που βρέθηκε το πτώμα της τέσσερις περίτοι μήνες αργότερα.

5

Το Κακουργιοδικείο διαπίστωσε πως το περιεχόμενο της ομολογίας του εφεσείοντα ήταν πραγματικό γιατί επαληθευόταν από σωρεία άλλων αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν.

10

Η απόφαση του Κακουργιοδικείου για καταδίκη του εφεσείοντα είναι ορθή. Τα εγκλήματα για τα οποία κρίθηκαν ένοχοι οι κατηγορούμενοι, προκάλεσαν τη θλίψη και τον αποτροπιασμό του Κυπριακού κοινού και για τον επιπρόσθετο λόγο ότι τα διέπραξαν Κύπριοι.

15

Η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση εναντίον Καταδίκης.

Έφεση εναντίον της καταδίκης από Αντώνη Προκοπίου Κίτα ο οποίος κρίθηκε ένοχος στις 30 Μαρτίου 1994 από το Κακουργιοδικείο Λάρνακας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 18768/93) στις κατηγορίες Φόνου εκ Προμελέτης, βιασμού και απαγωγής κατά παράβαση των Άρθρων 203, 144, 145 και 148 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 και καταδικάστηκε από Νικολάου, Π.Ε.Δ., Κραμβή Α.Ε.Δ. και Κληρίδη, Ε.Δ. σε ισόβια φυλάκιση.

25

Μ. Πισσάς, για τον Εφεσείοντα.

Π. Κληρίδης, για την Εφεσίβλητη Δημοκρατία.

30

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ: Ο εφεσείων, μαζί με τον Μιχ.Θωμά Ιακωβίδη, κηρύχθηκαν ένοχοι από το Κακουργιοδικείο Λάρνακας για τα εγκλήματα του φόνου εκ προμελέτης (άρθρο 203 του Ποινικού Κώδικα Κεφ.154, όπως τροποποιήθηκε με το Ν.86/83), βιασμού (άρθρα 144 και 145 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ.154) και απαγωγής (άρθρο 148 του Ποινικού Κώδικα Κεφ.154) της Ουκρανής Οξάνα Λίσινα.

35

Ο Μιχαλάκης Ιακωβίδης είχε επίσης καταχωρίσει έφεση εναντίον της καταδίκης του, αλλά την απέσυρε και κατ' ακολουθία απορρίφθηκε.

40

Η περιγραφή, στην πολυσέλιδη και εμπειριστατωμένη απόφα-

ση του Κακουργιοδικείου, του βασανιστικού θανάτου της μόλις 20 χρονών νεαρής Οξάνας, που φιλοξενείτο στη χώρα μας, προκαλεί ανατριχίλα. Δε θα επαναλάβουμε τα γεγονότα, σεβόμενοι τη θλίψη, και συνάμα τον αποτροπιασμό, που ένιωσαν οι πολίτες αυτού του τόπου, που έγινε σκηνή των στυγερών εγκλημάτων που διέπραξαν Κύπριοι. 5

Η Οξάνα θεάθηκε εν ζωή για τελευταία φορά στην Αγία Νάπα το βράδυ της 20-21.6.93. Έκτοτε χάθηκε κάθε ίχνος της. Το πτώμα της βρέθηκε στις 29.10.93 μέσα σ' ένα πηγάδι στην περιοχή "Πανέγκρα", στο χωριό Λειβάδια Λάρνακας. Λόγω του χρόνου που πέρασε από το θάνατο μέχρι της ανεύρεσης της νεκρού της Οξάνα, το πτώμα ήταν σχεδόν σε πλήρη αποσύνθεση. Τούτο βρέθηκε μετά από υπόδειξη του εφεσείοντα, ο οποίος αρχικά ισχυρίστηκε πως ήταν παρών όταν κάποιος Καλοψιδιώτης, που δεν ζει τώρα, την σκότωσε πυροβολώντας την. Μετά έριξε το πτώμα της στο πηγάδι. 10 15

Στις 12.11.93 ο συγκατηγορούμενος στο Κακουργιοδικείο του εφεσείοντα, Μιχαλάκης Ιακωβίδης, προέβη σε θεληματική κατάθεση στην οποία εξιστόρησε με ανατριχιαστική λεπτομέρεια τα εγκλήματα που διέπραξαν μαζί. Ο εξεταστής της υπόθεσης πληροφόρησε τον εφεσείοντα πως ο Ιακωβίδης έδωσε κατάθεση στην Αστυνομία με την οποία τον εμπλέκει στα υπό εξέταση εγκλήματα. Δεν του έδειξε όμως την κατάθεση, μήτε και του ανέφερε οτιδήποτε άλλο για το περιεχόμενό της. Ο εφεσείων ζήτησε τότε να δει τον υπαρχηγό Αστυνομίας κ. Παπακώστα, τον οποίο γνώριζε προσωπικά, και προθυμοποιήθηκε να δώσει κατάθεση για να ομολογήσει την αλήθεια. Τούτο έγινε στις 25.11.93. Οι δύο καταθέσεις-Ιακωβίδη και εφεσείοντα - συγκλίνουν στο ουσιαστικό περιεχόμενό τους, αποτελούν δε ομολογία των εγκλημάτων που αντιμετώπισαν στο Κακουργιοδικείο, με φοβερές λεπτομέρειες της διάπραξής τους. Επισημαίνουμε βέβαια πως η αναφορά μας και στις δύο καταθέσεις γίνεται για να δώσουμε μία συνοπτική, αλλά περιεκτική, εικόνα των γεγονότων της υπόθεσης. Αυτά που λείπει στην κατάθεσή του ο κάθε ένας από τους κατηγορούμενους, δεν είναι ασφαλώς μαρτυρία εναντίον του άλλου. Νομικό κανόνα που εφάρμοσε και το Κακουργιοδικείο. 20 25 30 35

Είναι παραδεκτό από την Εισαγγελία πως η κατάθεση - ομολογία του εφεσείοντα είναι το θεμελιακό αποδεικτικό στοιχείο εναντίον του, και πως χωρίς αυτή οι κατηγορίες δεν αποδεικνύονται πέραν πάσης ευλόγου αμφιβολίας. Ήταν λοιπόν φυσικό, η υπεράσπιση να επικεντρώσει τις προσπάθειές της στην αμφισβήτηση της δεκτότητας-θεληματικότητας της κατάθεσης αυτής και επιπλέον, στην περίπτωση που θα γινόταν αποδεκτή ως μαρτυρία να δη- 40

μιουργήσει αμφιβολίες κατά πόσο το περιεχόμενο της ανταποκρίνεται στην αλήθεια, όταν τούτο διασταυρωθεί με άλλα στοιχεία στην υπόθεση, έτσι που να μην αφήνει οποιαδήποτε αμφιβολία στο Δικαστήριο πως όσα λέγονται σε αυτή είναι η πραγματικότητα.

5

Για μεν την δεκτότητα της κατάθεσης ως θεληματικής, το Κακούργιοδικείο, μετά από σχετική ένσταση της υπεράσπισης, διεξήγαγε δίκη εντός της κυρίως δίκης, στο τέλος της οποίας αποφάνθηκε πως η κατάθεση λήφθηκε νομότυπα και ότι ήταν το προϊόν της ελεύθερης βούλησης του εφεσείοντα. Οι σχετικές διαπιστώσεις του Κακούργιοδικείου και η ετυμυγορία του στην δίκη εντός της κυρίως δίκης, δεν έχουν σοβαρά προσβληθεί στην παρούσα έφεση, μολονότι επαναλήφθησαν και ενώπιόν μας οι αόριστοι και γενικοί ισχυρισμοί για υποσχέσεις που δόθηκαν στον εφεσείοντα και πιεστικές προτροπές που του έγιναν για να ομολογήσει, με ειδική αναφορά στον ισχυρισμό πως ελέχθη στον εφεσείοντα ότι, μιας και ο συγκατηγορούμενός του τον είχε ήδη ενοχοποιήσει ήταν ήδη τελειωμένος και καλύτερα να έλεγε την αλήθεια. Έχουμε τη γνώμη πως δεν μπορεί να τρωθεί η απόφαση του Δικαστηρίου στη δίκη εντός της κυρίως δίκης.

Το επίκεντρο της επιχειρηματολογίας του συνηγόρου του εφεσείοντα καταφερόταν ενάντια στα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Εισαγγελία, εκτός της θεληματικής κατάθεσης του εφεσείοντα, τα οποία το Κακούργιοδικείο ανέλυσε με περισσή προσοχή στην απόφασή του, και ακολούθως εξέτασε αν αυτά καθιστούσαν το περιεχόμενο της θεληματικής κατάθεσης ως ανταποκρινόμενο στα πραγματικά και αληθή γεγονότα.

Ο συνήγορος του εφεσείοντα διαφωνεί με τις διαπιστώσεις του Κακούργιοδικείου. Εισηγείται πως υπήρχαν σοβαρά κενά στην υπόθεση της κατηγορούσας αρχής, μάλιστα επί ουσιαστικών ζητημάτων, και ότι παρέμειναν αναπάντητα ερωτήματα, που ήταν καθήκον της Εισαγγελίας να αποδείξει με θετική μαρτυρία.

35

Θα απαριθμήσουμε τα ζητήματα αυτά, και στη συνέχεια θα ασχοληθούμε με τις εισηγήσεις του δικηγόρου του εφεσείοντα, και τη θέση βέβαια του δικηγόρου της Δημοκρατίας. Ο δικηγόρος του εφεσείοντα διατείνεται πως:

40

(α) δεν αποδείχτηκε πως το πτώμα που βρέθηκε στο πηγάδι ανήκε στην Οξάνα Λίονα.

(β) Η ιατρική μαρτυρία δε διαφώτισε το Δικαστήριο ποία

ήσαν τα αίτια του θανάτου.

(γ) Η κατάσταση στην οποία βρέθηκε το πτώμα, με την περισκελίδα κανονικά φορεμένη, δεν συνάδει με τον ισχυρισμό των αλλεπάλληλων βιασμών. Επί του ιδίου σημείου, η μαρτυρία του παθολογοανατόμου Ματσάκη επιβεβαιώνει πως δεν υπήρχαν σπέρματα στον κόλπο του πτώματος, και

(δ) Δεν εξετάστηκε και δεν δόθηκε η δέουσα βαρύτητα στην εκδοχή του εφεσείοντα, που παρουσίασε στην ένορκη κατάθεσή του ενώπιον του Κακουργιοδικείου.

Θα πρέπει εξ' αρχής να αναφέρουμε πως τα πιο πάνω ζητήματα είναι ακριβώς τα ίδια που τέθηκαν ενώπιον του Κακουργιοδικείου. Με αυτά δε απασχολείται στην απόφασή του με πολλή λεπτομέρεια και διεισδυτικότητα. Η προσπάθεια του συνηγόρου να τα φέρει ενώπιόν μας για επανεξέταση απέβη άκαρπη, γιατί δεν μας παρέθεσε τίποτε που να δικαιολογεί την οποιαδήποτε διαφωνία μας με τις διαπιστώσεις του Κακουργιοδικείου.

Ας δούμε όμως, με την πιο πάνω σειρά, τα σημεία που προώθησε ενώπιόν μας ο συνηγόρος του εφεσείοντα. Αναφορικά με την ταυτότητα του θύματος υπήρχε η θετική μαρτυρία των 4 συναδέλφισσων, χορευτριών, της Οξάνα που περιέγραφαν τα ρούχα που φορούσε το τελευταίο βράδυ, όταν θεάθηκε στην Αγία Νάπα, και που μερικά από αυτά είχαν δανείσει οι ίδιες στην Οξάνα. Έγινε δε ειδική αναφορά στο χρώμα και το είδος τους, αλλά και στα παπούτσια του θύματος, που ήταν μαύρα ψηλοτάκουνα και με ιδιότυπο σχέδιο. Η πιο ισχυρή όμως μαρτυρία επ' αυτού του ζητήματος δόθηκε από τον οδοντίατρο Λουκή Ροδίτη, ο οποίος, λίγες μέρες πριν το θάνατο της Οξάνα είχε τοποθετήσει προσωρινό σφράγισμα σε ένα από τα δόντια της, το οποίο και ανεγνώρισε στο πτώμα της.

Σε σχέση με τα αίτια του θανάτου, είναι γεγονός πως ο παθολογοανατόμος Ματσάκης δεν μπορούσε να τα προσδιορίσει επακριβώς, και τούτο, γιατί όπως είπαμε πιο πριν, το πτώμα της Οξάνα βρέθηκε πάνω από 4 μήνες μετά το θάνατό της μέσα στο πηγάδι σε πλήρη σχεδόν αποσύνθεση. Δεν απέκλεισε όμως ο θάνατος της να επήλθε από στραγγαλισμό ή σιοκ, ανακοπή δηλαδή της καρδιάς από απότομη αποσύνθεσή της από το νευρικό σύστημα. Παρατηρούμε βέβαια πως τα αίτια του θανάτου, στην παρούσα υπόθεση, δε λειτουργούν ως αποδεικτικό υλικό για την ενοχή

ή μη του εφεσείοντα εφόσον αποδεικνύεται πως εκείνος, και ο συγκατηγορούμενός του, σκότωσαν την Οξάνα. Εκείνο όμως που έχει σημασία στην μαρτυρία του Ματσάκη είναι ότι απέκλεισε την πιθανότητα ο θάνατος του θύματος να προκλήθηκε από πυροβολισμό, γιατί θα ανέμενε να διαπιστώσει διάτρηση των οστών ή να βρει κάποια άλλη ένδειξη. Η θετική αυτή γνώμη του κ. Ματσάκη ανατρέπει τον πρώτο ισχυρισμό που πρόβαλε ο εφεσείοντας, και που επανέλαβε στο Κακουργιοδικείο, ότι δηλαδή την Οξάνα την σκότωσε πυροβολώντας την ο Καλοψιδιώτης.

Έγινε πολύς λόγος από το δικηγόρο του εφεσείοντα πως το πτώμα της Οξάνα έφερε κανονικά φορεμένη τη περισκελίδα. Με γλαφυρότητα διερωτήθη ο συνήγορος, πώς είναι δυνατό να πιστέψει ή να δεχτεί κανένας πως τούτο συνάδει με τον ισχυρισμό ότι η Οξάνα βιάστηκε επανειλημμένα. Για να χρησιμοποιήσουμε την φράση του: “οι βιαστές της δηλαδή έδειξαν τέτοιο ιπποτισμό που μετά την σεξουαλική επαφή που είχαν μαζί της της φόρεσαν και την περισκελίδα της;” Το ερώτημα του συνηγόρου έχει εσφαλμένη βάση γεγονότων. Από τη μαρτυρία του εφεσείοντα αποδεικνύεται πως η ίδια η Οξάνα φόρεσε τα ρούχα της, μετά που είχε βιαστεί από τον ίδιο σε απόμερη περιοχή κοντά στην Παναγία των Αμπελιών, και ξανά πίσω από το νέο Γ.Σ.Ζ. από τον ίδιο και τον Μιχ.Ισακωβίδη. Η δολοφονία της Οξάνας ακολούθησε τους βιασμούς, όταν την είχαν βάλει στο αυτοκίνητο και η ίδια επέμενε να την αφήσουν ελεύθερη. Αυτοί όμως φοβόντουσαν πως θα τους κατέδιδε στην Αστυνομία, και έτσι αποφάσισαν να την εξοντώσουν. Την έπνιξαν με το κολάνι του εφεσείοντα, που έσφιξαν στο λαιμό της κρατώντας το ο ένας από τη μιά άκρη και ο άλλος από την άλλη.

Ο τελευταίος λόγος (δ) που πρόβαλε ο συνήγορος στην έφεσή του είναι ολωσδιόλου αβάσιμος. Το Κακουργιοδικείο, όπως επανειλημμένα έχουμε πει, ασχολήθηκε με αναλυτική λεπτομέρεια πάνω σε κάθε πτυχή της υπόθεσης, περιλαμβανομένης και της εκδοχής του εφεσείοντα που έθεσε ενώπιόν του, και την απέρριψε ως αναληθή.

Το Κακουργιοδικείο διαπίστωσε πως το περιεχόμενο της ομολογίας του εφεσείοντα ήταν πραγματικό γιατί άλλα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν το επαλήθευαν. Ανέφερε π.χ. στην ομολογία του πως η Οξάνα, κατά τη διάρκεια της περιτλάνησής τους μέσα στο αυτοκίνητό του, του μίλησε για ορισμένα προβλήματα που είχε με το φίλο της. Η αλήθεια του γεγονότος επιβεβαιώθηκε με μαρτυρία τρίτων προσώπων. Ο εφεσείων είχε δώσει επίσης πλήρη περιγραφή των ρούχων και παπουτσιών που φορούσε η Οξάνα, κάτι που επίσης επιβεβαιώθηκε από άλλη μαρτυρία, μολο-

νότι στο πτώμα μέρος μόνο του ρουχισμού της ήταν αναγνωρίσιμο. Σχετική είναι επίσης και η αναφορά του εφεσείοντα στην ομολογία του για το σημάδι που άφησε το τακούνι της Οξάνα στο ταμπλώ του αυτοκινήτου, όταν ο ίδιος προσπαθούσε να την τραβήξει για να την βιάσει στο πίσω κάθισμα του αυτοκινήτου, και αυτή κλώτσησε με το πόδι της μπροστά. Το βούλλωμα στο ταμπλώ εξετάστηκε από την Αστυνομία με αναπαράσταση της σκηνης με το ίδιο ακριβώς παπούτσι που φορούσε η Οξάνα. Η τοποθέτηση του τακουνιού στο σημάδι στο ταμπλώ ταίριαζε απόλυτα.

5

10

Τέλος, ο συνήγορος του εφεσείοντα αναφέρθηκε στον κίνδυνο να καταδικαστεί κάποιος με μοναδικό εις βάρος του στοιχείο την ομολογία του και μας περιέγραψε τα γεγονότα ορισμένων γνωστών περιπτώσεων, στην Αγγλία και ΗΠΑ, όπου μετά την εκτέλεση του κατηγορουμένου διαπιστώθηκε πως υπήρξε δικαστική πλάνη.

15

Σεμνυνόμεθα που μέχρι σήμερα στη χώρα μας δεν έχει παρουσιαστεί, και θα αγωνισούμε να μην υπάρξει ποτέ, τέτοιο ενδεχόμενο.

Το Κακουργιοδικείο ορθά κατέληξε στην καταδίκη του εφεσείοντα. Αποδείκτηκε πέραν πάσης ευλόγου αμφιβολίας πως στις 20.6.1993 ο ίδιος και ο συγκατηγορούμενος του απήγαγαν την Οξάνα Λίσα από την Αγία Νάπα με σκοπό, όπως οι ίδιοι τον είχαν προκαθορίσει, να τη βιάσουν. Ο εφεσείων, και ο συγκατηγορούμενός του, απήγαγαν την Οξάνα για να χρησιμοποιήσουν το σώμα της και να βιάσουν μέσα σ' αυτό το όργανό τους. Όταν το έπραξαν σε δύο απόμερες περιοχές, άρχισαν να αντιμετωπίζουν, και να διαβουλεύονται, τι θα έκαναν το θύμα τους. Σκέφτηκαν πως ήταν επικίνδυνο να την αφήσουν ελεύθερη, μήπως και τους κατέδιδε στην Αστυνομία, και γι' αυτό μετά από ψυχρό υπολογισμό αποφάσισαν να τη δολοφονήσουν, πράγμα που έπραξαν με την πιο βάρβαρη και αποτρόπαιη διαδικασία.

20

25

30

Η έφεση είναι αβάσιμη και απορρίπτεται.

35

Η έφεση απορρίπτεται.